

at faa Del i disse Gøder. Jeg ved, at man maaske vil indvende derimod fra anden Side, at naar en Besætning en Gang er bleven anerkendt for at bestaa af gode Avlsdyr, bør man ved at støtte den paa den her omhandlede Maade opretholde den, da den ellers vil kunne gaa tilbage til Skade for Avlen. Dog saaledes forholder det sig ikke, det vil ikke ske. Naar nemlig en saadan Besætning først har faaet et Stempel paa sig, er det givet, at det er i Mandens velforstaaede Interesse at blive ved at opretholde en saadan Besætning. Det er jo ikke for Præmiernes Skyld alene, at en saadan Besætning er bleven opelsket til noget godt, nej, det er jo i første Række, for at Ejerne skulle kunne faa gode Avlsdyr, som de kunne sælge til høje Priser. Nu vide vi, at mange krympe sig ved at give disse høje Priser for Avlsdyr, fordi der er saa faa Besætninger, der faa dette Stempel paa sig, og at man maaske derfor, hvis man ikke her gør en Forandring, vil komme til at hemme en Udvikling i Retning af, at disse gode Dyr kunne blive saa efterspurgte som muligt. De ere endnu ikke saa efterspurgte, fordi de ere saa dyre. Forholdet vilde imidlertid maaske blive et andet, naar man tog andre Besætninger med ind i en senere Konkurrence, thi derved vil man vistnok efter en stor Maalestok hjælpe til at udbrede de gode Avlsdyr og derved i det hele fremhjelpe Avlen. Jeg skal derfor anbefale, at man følger denne Vej, som der ogsaa var mest Stemning for i Finansudvalget, saaledes at man indskrænker det til et bestemt Aaremaal. Jeg skal ikke nævne 4 eller 5 Aar — det er ikke det, der er Hovedsagen for mig — men jeg har kun villet anføre Grunde for den Mening, at naar den ene Omgang er ude, burde ogsaa de andre Besætninger kunne komme til at konkurrere, idet de ældre saa udelukkedes i alt Fald for en Tid. Om de, som allerede have konkurreret, skulle holdes ude for bestandig, tør jeg ikke have nogen Mening om, det er noget, som først maa bevises i Praksis. Hvorvidt de i en anden Omgang kunne komme til at konkurrere, det erfares alene gennem Praksis og Tiden. — Jeg vil dernæst gerne takke for den Imødekommethed, som er vist de mindre Dyr ude i Landbruget. Det er de beskedne Høns, jeg mener. Jeg tillod mig ved Finanslovsfor- slagets første Behandling at drage dette Spørgsmaal frem og rettede en Henvendelse derom til den højtærede Landbrugsminister og Finansudvalget. Høns ere jo nogle beskedne Dyr, og ogsaa jeg er et beskedent

Medlem af Rigsdagen. Jeg tror ikke, at jeg der har stillet mine Fordringer højere, end at jeg vil kunne slaa mig til Ro med, at det højtærede Finansudvalg har lovet, at man ad Aare vil fremkomme med en Bevilling desangaaende, ligesom den højtærede Ordfører, saa vidt jeg erindrer, sagde, at Ministeren havde lovet at fremkomme med et Forslag derom til en Bevilling næste Aar. Jeg vil dog lægge et godt Ord ind for, at der kunde blive lidt til denne ny Hønseavlsforening ogsaa i Aar, men kan det ikke lade sig gøre, maa man jo vente til næste Aar. Sagen er god og vil nok blive ved at faa Fremgang. — Med Hensyn til et andet Spørgsmaal, som den ærede Ordfører fremdrog, nemlig Spørgsmaalet om isafkølede Vogne til Kødtransport, maa jeg meget paaskønne, at vi nu kunne vente at faa saadanne Vogne, som ville blive til stor Nytte for denne Transport, navnlig i den varme Sommertid. Det er en meget nødvendig Ting, hvis Eksporten af Kød skal faa den Betydning, den bør have. Det ærede Medlem for Nørre-Sundby (J. Jensen) og den ærede Ordfører fremdroge et andet Spørgsmaal, nemlig med Hensyn til Foredragene ude i Landbruget. Jeg er af den Mening, at en hel Del af de Penge, der blive givne ud nu for Tiden dertil, ikke bliver anvendt paa bedste Maade; men jeg tror ogsaa, at det ikke gaar an at tage Bevillingen bort, fordi der stadig dukker ny Spørgsmaal op, som trænge til at blive uddybede. Jeg skal saaledes pege paa et for Tiden aktuelt Spørgsmaal, til hvis Belysning Pengene ere vel anvendte til Foredrag rundt om i Landet. Det er Spørgsmaalet om Kontrolforeninger. Derimod er der andre Foredrag, som omhandle Spørgsmaal, der allerede ere omtalte mange Gange, og hvor Foredragene ikke gøre nogen videre Nytte. For saa vidt kunde jeg altsaa godt gaa med til, at der skete en Indskrænkning i det Beløb, som bevilges til Foredrag. Hvis der saa senere kom en større Trang til saadanne Foredrag, kunde Beløbet altid forhøjes. — Jeg kan derimod ikke være enig med det ærede Medlem for Nørre-Sundby med Hensyn til hans Betragtning af Smørudstillinger. Det ærede Medlem mente, at man ikke skulde anke over, at Mejeristerne, naar der skal være Udstilling, lave Smør for Tilfældets Skyld, og at der ikke burde rettes en Bebrejdelse herfor mod Mejeribestyrerne. Jeg er grunduenig i dette Syn paa Forholdene. Jeg betragter det som rent Humbug, naar man laver Smør for Tilfældet. Det er slet ikke det, man skal